

Z RAZGOVORA PREDSTAVNIKOV ODBOROV ZA LJUDSKO OBRAMBO IN DRUŽBENO SAMOZAŠČITO PRI SVETIH SKUPŠČIN DELEGATOV V KRAJEVNIH SKUPNOSTIH

Že delujemo samozaščitno

V praksi delovanja koordinacijskega odbora za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito pri občinski konferenci SZDL Ljubljana Center so občinski razgovori s predstavniki odborov za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito v krajevnih skupnostih z namenom, da se ocenjuje uresničevanje že sprejetih sklepov, osvetli probleme, ki se pojavljajo pri uresničevanju podružbljanja ljudske obrambe in družbene samozaščite, izmenjajo izkušnje in skupaj opredelijo vprašanja, ki jih je potrebno pospešeno reševati. Tak razgovor je bil tudi 11. julija t. l. Udeležili so se ga predstavniki vseh krajevnih skupnosti, razen krajevnih skupnosti Poljane.

Najprej so udeleženci razgovora ugotavljali rezultate pri podružbljanju ljudske obrambe in družbene samozaščite v posameznih krajevnih skupnostih ter poročali o oblikah obveščanja in seznanjanja občanov in o vlogi, ki jo je imela pri tem frontna organiziranost SZDL v krajevnih skupnostih, terenski odbori SZDL in hišni sveti. Ocena procesa podružbljanja te izredno pomembne družbene dejavnosti je na splošno dobra, čeprav obstajajo med posameznimi krajevnimi skupnostmi razlike v doseženih rezultatih.

Skupna je ugotovitev, da je obveščanje delovnih ljudi in občanov izhajalo iz dejavnosti odborov za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito in se preko družbenopolitičnih organizacij v vseh oblikah njihovih dejavnosti prenašalo do članstva. Delovni ljudje in občani vsebinsko naporov za krepitev ljudske obrambe in družbene samozaščite smatrajo kot svojo potrebo, ne pa zakonsko disciplino, zato so v teh naporih pripravljene sodelovati in se vanje vključevati.

Pri tem je razveseljivo dejstvo, da ta aktivnost posega v večini krajevnih skupnosti že neposredno preko terenskih odborov SZDL v hišne svete oziroma med stanovalce. To ugotovitev podpirajo občani sami, ko opažajo, da je manj kriminala, samovoljnih vselitev in drugih deliktov. Pri tem so udeleženci v razpravi opozorili na potrebo nadaljnje krepitve zlasti terenskih odborov SZDL, ki lahko procese podružbljanja družbene samozaščite v posameznih sredinah še bolj pospešijo.

Pomembno vlogo so pri podružbljanju ljudske obrambe in družbene samozaščite odigrali tudi zbori stanovalcev in delegatski zbori stanovalcev v krajevnih skupnostih, ki se ne ukvarjajo več izključno s problemi vzdrževanja stavb, ampak skupaj s stanovalci razrešujejo tudi vprašanja samozaščite, civilne zaščite, sosedske pomoči itd. S tem v zvezi je potrebno omeniti problemske konference o teh vprašanjih v nekaterih krajevnih skupnostih, kjer je bila opredeljena širša vloga zborov stanovalcev in hišnih svetov. Pomembna je tudi odločitev, da bo v vsaki hiši deloval poverjenik za družbeno samozaščito in civilno zaščito, tako da bo ustvarjena neposredna povezava z operativno dejavnostjo odborov za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

Nadalje je bilo v razgovoru ugotovljeno, da imajo v vseh krajevnih skupnostih varnostne ocene in varnostne načrte in da so varnostni načrti tajni le v tistih elementih, ki zadevajo funkcijo posameznih odgovornih dejavnikov. Ta ugotovitev je pomembna zaradi tega, ker so obravnave teh dokumentov v začetku tekle v ozkih okvirih in šele kasneje širše, tako da danes lahko ugotavljamo, da so obstoječe varnostne ocene in varnostni načrti širše sprejeti. Predvsem pa je pomembno poudariti, da je potrebna širša razprava o varnostni oceni in varnostnih načrtih v družbenopolitičnih organizacijah in samoupravnih organih krajevnih skupnosti ter organizacijah združenega dela in delovnih skupnostih zato, da bi se ti dokumenti lahko stalno dopolnjevali z mnenji, stališči in predlogi delovnih ljudi in občanov, ki bodo le tako lahko zavzeti nosilci aktivnosti na tem področju.

Posebna pozornost je bila posvečena povezavi krajevnih skupnosti z organizacijami združenega dela oziroma delovnimi skupnostmi v pogledu krepitve obrambnih priprav in družbene samozaščite. V tem pogledu so zlasti v zadnjem času opazni premiki, ki dajejo osnovo za nadaljnje boljše povezovanje preko samoupravnih sporazumov, ki naj bi opredeljevali skupne naloge in združevanje finančnih sredstev za kritje stroškov pri tem. Zanimive so tudi pobude nekaterih krajevnih skupnosti, ki so se povezale z vsemi delovnimi organizacijami na svojem območju, da bi dobile jasno sliko, kaj so te v svojih sredinah že storile na področju ljudske obrambe in družbene samozaščite, in da bi ugotovile, v kakšnem obsegu se sploh teh odgovornosti zavedajo. Ugotavljajo, da so bili rezultati dobri, in da tam, kjer so v zaostanku, iščejo pomoč in povezavo s krajevnimi skupnostmi. V krajevnih skupnostih se zavedajo, da so odbori za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito in družbenopolitične organizacije dolžne te stike poglobljati in organiziranost na tem področju stalno utrjevati. To zagotavljajo tudi novosprejeti statuti in drugi samoupravni akti, ki opredeljujejo aktivnost na tem področju.

Razprava o programih dela in pripravi novih letnih in srednjeročnih programov je pokazala, da obstajajo letni in srednjeročni načrti tudi v krajevnih skupnostih in da so fi-

nančno ovrednoteni. Velja pa tudi ocena, da na letne in srednjeročne načrte obrambne in samozaščitne organiziranosti ne smemo gledati preveč statično, ker potrebe kažejo, da bo zlasti na področju zagotavljanja prostorov za potrebe obrambe kot tudi civilne zaščite in opreme potrebno več sredstev kot doslej.

Več razprave je bilo v zvezi z organiziranostjo civilne zaščite, njene povezanosti s terenskimi odbori SZDL in hišnimi sveti, uresničevanjem programov, financiranjem njihove dejavnosti in drugim. Pozitivno je stalno povezovanje prebivalcev z evakuacijskimi področji, organiziranje uspešnih vaj skupaj z organizacijami združenega dela, stalno usposabljanje enot civilne zaščite, premajhna pa je še vloga družbenih organizacij in društev, razen organizacij RK, pri tem. Tudi financiranje dejavnosti civilne zaščite, ki naj bi ga zagotavljala samoupravna stanovajska skupnost, še ni dobro steklo.

Predstavniki iz krajevnih skupnosti so poročali, da so izdelani obrambni načrti. S tem v zvezi je bilo na občinski ravni več posvetov, posamez-

ni izvajalci pa so seznanjeni s svojimi nalogami. Vsi se zavedajo, da morajo obrambni načrti pronicati do hišnih svetov ter organizacij združenega dela, ker se mora v njih odražati tudi njihova odgovornost. Te napore bodo morale v bodoče bolj učinkovito kot doslej spodbujati in spremljati družbenopolitične organizacije. Na razgovoru je bilo tudi opozorjeno, da je potrebno storiti več v pogledu organiziranosti SZDL v krajevnih skupnostih v izjemnih oziroma vojnih razmerah in to upoštevati pri sprejemanju novih pravilnikov krajevnih konferenc SZDL v jeseni 1978.

Ob sedanjem konstituiranju samoupravnih organov v krajevnih skupnostih so bili izvoljeni tudi novi odbori za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito. Vanje je vključeni več mladih in žensk. Odbori so delegatsko sestavljeni. Pri tem je bilo opozorjeno na nujnost delovanja koordinacijskih odborov za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito pri krajevnih konferencah SZDL, ki naj bi bili politični koordinatorji te dejavnosti v krajevni skupnosti ter povezovalci in predlagatelji ustrežnejših oblik dejavnosti na tem področju družbene organiziranosti. Doslej taki odbori delujejo le v

krajevnih skupnostih Stara Ljubljana in Prule.

Narodna zaščita je organizirana v vseh krajevnih skupnostih. Skupna je ugotovitev, da je treba te enote stalno kadrovsko širiti, jih večkrat aktivirati, vendar ne vedno v isti sestavi, da je v tem pogledu potrebna še večja povezava z organizacijami združenega dela in da je potrebno posameznikom, ki so vključeni v enote, omogočiti usposabljanje.

Razprave so temeljile na spoznanju, da se morata splošna ljudska obramba in družbeno samozaščita nadalje krepiti na množičnem temelju. Še več naporov bo zato potrebnih, da se bo taka aktivnost uveljavila v družbenopolitičnih organizacijah ter društvih v okviru Socialistične zveze, ki mora biti mobilizator najrazličnejših oblik odpora in zaščite, pri tem pa upoštevati konkretne razmere v posameznih okoljih in na tej podlagi izvajati akcije.

dopisujte v dogovore

Ljubljana, Prešernova 26 p. p. 191

Z RAZGOVOROV O LJUBLJANSKEM PROMETU

Vsi soustvarjamo gnečo

Že tako hude prometne konicice v Ljubljani dobijo v času turistične sezone najhujšo možno obliko, izraz »prometni infarkt« s katerim ilustriramo te razmere pa se je že povsem udomačil. Naj bodo prometne zmede še tako hude, bi ne obupavali, če ne bi na cestah (in tudi v centru mesta) umiralo toliko ljudi.

To so bile le nekatere ugotovitve, ki smo jih zabeležili na nedavnem sestanku o prometni problematiki v naši občini in ki so se ga udeležili vsi tisti, ki imajo s prometom kakoli opraviti.

Odsotna sta bila le predstavnika Cestnega podjetja Ljubljana in SIS za ceste Ljubljana.

Neusklajenost delovanja prometne signalizacije, označb na cestiščih,časne zapore in dela na cesti, poškodovana vozišča in, ne nazadnje, nevzgojenost udeležen-

cev v prometu, vse to so činitelji, ki na že tako močan ogenj dolivajo olje.

Kako vsaj delno gasiti ogenj, ki ga ne bomo še dolgo časa povsem pogasili?

Zagotoviti bomo morali ustrežnejši prevoz z mestnim prometom, javljajo pa se celo predlogi za akcijo, naj bi mestni avtobusi za preizkus vozili nekaj dni zastoj.

Gradnja mestnih obvoznic je nujna, saj se na enakih cestnih površinah, ki so vse slabše, vozi iz leta v leto več vozil. In ker gre v liter le liter, se prometni tokovi vse pogostejše zlivajo čez rob.

Dostavo za številne trgovine in blagovnice v centru je treba organizirati v času od 4. do 6. ure zjutraj, kar bi bistveno pregnalo pločevino s pločnikov in drugih površin za pešce.

In ravno pešci (med njimi posebno otroci) so v promet-

nih nesrečah tisti, ki utrpijo najtežje posledice. Ob tem pa se sprašujemo, ali je otrok lahko kriv za prometno nesrečo?

Otrok ali vsi tisti, ki naj bi ga vzgojili za primerno obnašanje na cesti?

Če gledamo iz tega zornega kota, so prizadevanja miličnikov na tem področju še posebej vredna vse pohvale. Vztrajali so in še vztrajajo, da bi ob vsaki šoli, za vsak okoliš, poskrbeli in strokovno poiskali, najvarnejše (včasih morda nekoliko daljše) poti, po katerih naj bi hodili otroci v šolo.

Pričakujemo, da bodo na tem področju še veliko storile tudi krajevne skupnosti, tudi narodna zaščita, ne nazadnje tudi člani svetov za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, ki so na področju vzgoje otrok storili že skoraj vse, kar je bilo v mejah njihovih možnosti.

Toni Perić

Gradnja nove Prešernove ni zastala

Na tiskovni konferenci o prometni ureditvi in varnosti v ljubljanskem cestnem prometu, ki jo je sklical svet za informiranje in politično propagando pri MK SZDL, je bilo postavljeno tudi vprašanje, čemu je zastala izgradnja Ceste ob železnici (nove Prešernove ceste) in čemu ne bi v vmesnem obdobju uredili zgrajene dele te nove ceste kot časovna parkirišča. Dan je bil odgovor, da gradnja pravzaprav ni zastala, saj se sedaj urejujejo zadeve okrog pridobitve zazidanih zemljišč na trasi ceste; izgradnja parkirišč pa ne bi bila smotrna, saj se bo na delno izgrajenih odsekih gradnja vsak hip nadaljevala, zastala pa je le zato, da se sedaj položena podlaga utrdi.